

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Wat is, is onsterfelijk

Het heeft vannacht geregend. De vochtigheid hangt nog steeds in de lucht, en je kunt de geurige aarde ruiken. De zon staat nu hoog aan de hemel, en een kudde koeien trekt langs op weg naar het bos. De houten bellen rond hun nek geven een vriendelijk geluid. Een tijdje luister ik ernaar. Nu zijn de koeien heel ver weg, en blijft er alleen een zwakke echo over van de klepperende bellen.

Intussen zijn er een paar mensen bij me op bezoek gekomen. Zij vragen: "Wat is dood?"

Ik zeg: "We kennen het leven niet, vandaar dat er dood bestaat. Zelfvergetelheid is dood; anders bestaat er geen dood, enkel verandering."

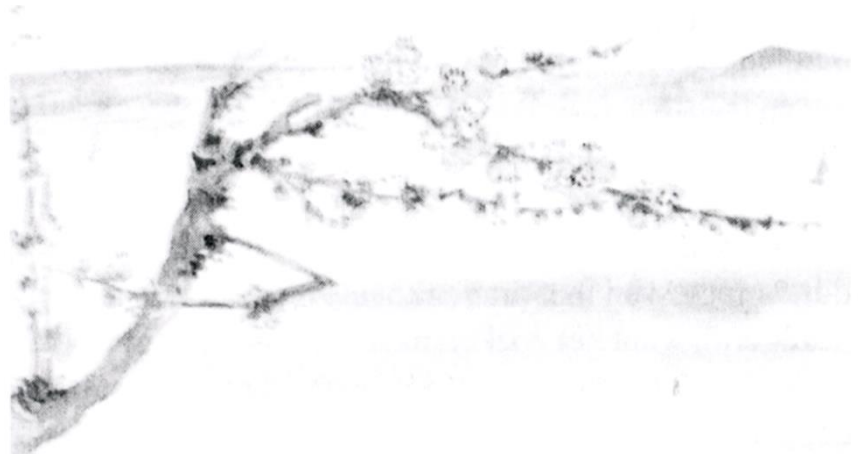
Doordat we het zelf niet kennen, hebben we een denkbeeldig zelf gecreëerd, en dat is ons 'ik', het ego. Het is er niet, het lijkt er alleen te zijn. Het is enkel deze onechte entiteit die uiteenvalt. Zijn uiteenvallen brengt ellende, omdat we ons ermee geïdentificeerd hebben.

Deze leugen inzien terwijl we leven, is het gespaard worden voor de dood. Ken het leven, en de dood is voorbij. 'Wat is', is onsterfelijk. Dit weten is het bereiken van eeuwig, blijvend leven.

Gisteren ze ik ditzelfde in een bijeenkomst.

Zelfkennis is leven.

Zelfvergetelheid is dood.

Golven zijn er enkel aan de oppervlakte

Gistermiddag waren we in een dal onderaan een kleine berg. In de uitgestrektheid van licht en schaduw brachten we veel plezierige uren door. Dichtbij was een meer en krachtige windvlagen hielden het rusteloos. Golven kwamen omhoog, vielen en spatten uiteen. Alles was daar in beroering.

Toen ging de wind liggen en het meer was gekalmeerd. Ik zei: “Kijk, degene die rusteloos is kan ook vredig worden. Rusteloosheid heeft vrede in zich verborgen. Het meer is nu vredig, toen was het ook vredig. De golven waren alleen aan de oppervlakte; daarvoor was er van binnen ook vrede.”

De mens is ook alleen maar aan de oppervlakte rusteloos. De golven zijn enkel aan de oppervlakte; van binnen, in de diepte, is er een intense stilte. Als we weggaan van de winden van gedachten, beginnen we het vredige meer te zien. Dat meer kan nu en hier gevonden worden. het is helemaal geen kwestie van tijd, omdat tijd alleen bestaat als er gedachten zijn. Meditatie is voorbij tijd.

Jezus heeft gezegd: “En er zal niet langer tijd zijn.” Met tijd is er ellende. Tijd is ellende. Voorbij de tijd te zijn is in gelukzaligheid te zijn. Voorbij de tijd te zijn is gelukzaligheid zijn.

Kom vriend, laat ons voorbij de tijd gaan – want dat is waar we werkelijk zijn. Wat lijkt in de tijd te zijn, is werkelijk voorbij de tijd. Met dit weten is men al op weg. Het moment dat men weet, houdt de wind op en is het meer vredig.

